Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26263
Copyright: Admont, Benediktinerstift

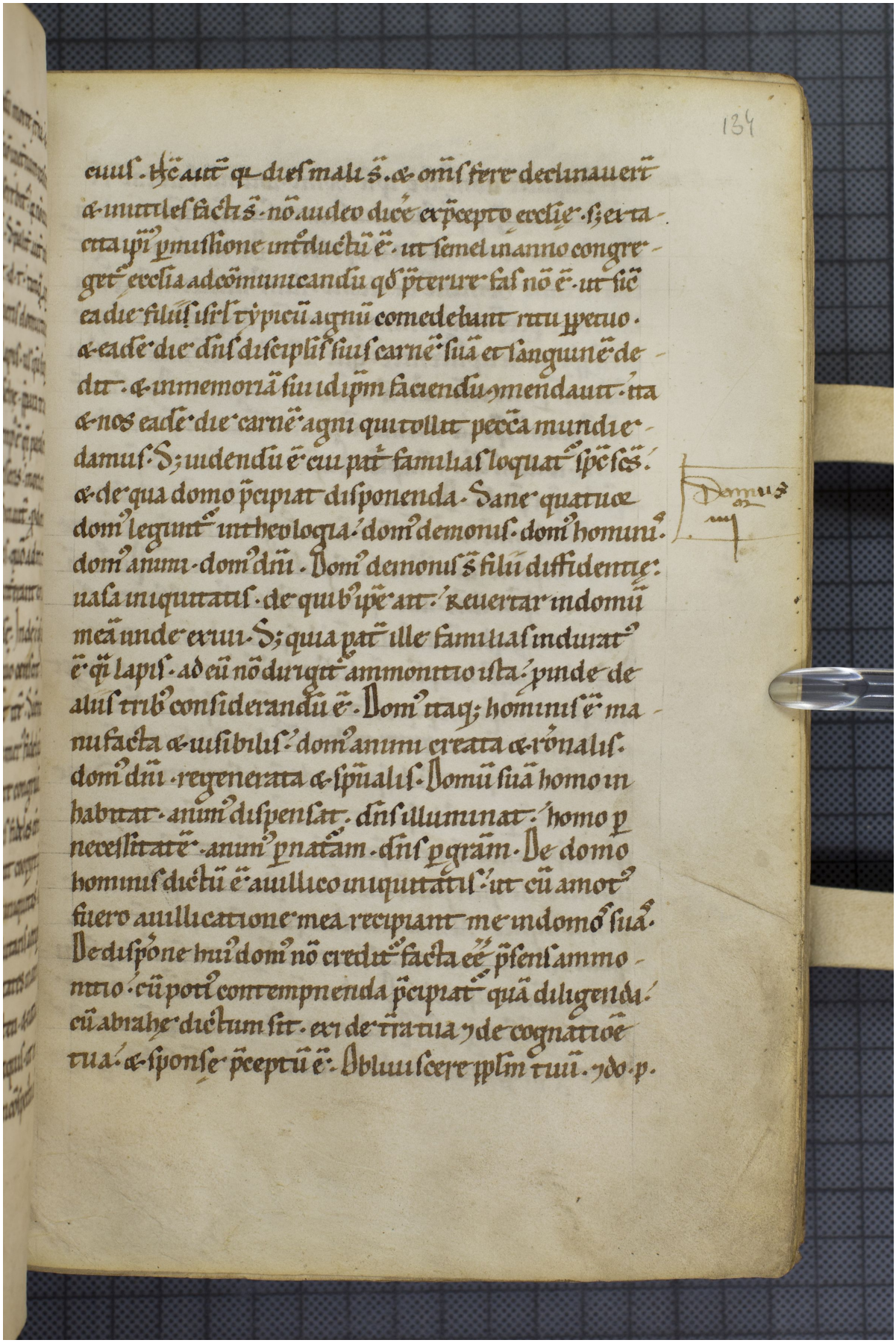

134

euul. hec autem q dies malus s. & omis fere declinauerit
& inutiles factus s. nō audeo dicere ex precepto ecclie. s; ex ta
cita ipi pmissione introductū e. ut semel in anno congre-
get ecclia ad cōmunicandu qd preterire fas nō e. ut sic
ea die filius isrl typicū agnū comedebant ritu pcuo.
& eade die dns discipls suus carnē suā et sanguinē de
dit. & in memoriā sui id ipm faciendu mendauit. ita
& nos eade die carnē agni qui tollit pecca mundi e-
damus. S; uidendu e eu pat familias loquat spē ses.
& de qua domo pcipiat disponenda. Sane quatuor
dom legunt in theologia. dom demonis. dom hominis.
dom anime. dom dni. Dom demonis s filii diffidentie:
uasa iniquitatis. de quib ipe ait. Reuertar in domū
meā unde exiui. S; qua pat ille familias induat
e qi lapis. ad eū nō durigit ammonitio ista. pinde de
aliis trib considerandu e. Dom itaq; hominis e ma-
nufacta & iusibilis. dom anime creata & rōnalis.
dom dni. regenerata & spualis. Domū suā homo in
habitat. anim dispensat. dns illuminat. homo p
necessitate. anim pnatam. dns pgram. De domo
hominis dictū e auullico iniquitatis. ut cū amor
fuero auullicatione mea recipiant me in domos suas.
De dispone hui dom nō credit facta ee pseni ammo-
nitio. cū poti contempnenda pcipiat quā diligenda.
cū abrahe dictum sit. exi de tua tua ⁊ de cognatione
tua. & sponse pceptū e. Obliuiscere pplm tuū. ⁊ do. p.

Domus